

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-07-15

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 3 5

Library of Neapolis University Pafos

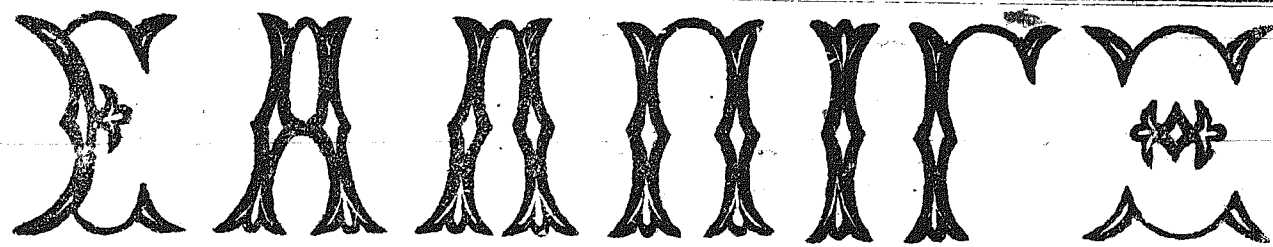

<http://hdl.handle.net/11728/10470>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
Ἐν τοῖς πόλεσι τῆς
Κυπρου . . . Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.
Ἐν δὲ τῷ ἑξαετα-
ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διακριθεῖαι
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρεῖνται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντες σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ ὄρουμολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελέω δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας νὰ δέχωμαι ἀμηνάτια καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομείον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελέω ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριθείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ γὰν τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαλαλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουλίου 89.

Σταῦρος Ματεϊδῆς.

Ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος κ. Φώτιος Κολλακίδης, διορισθεὶς πράκτωρ ἐν Κύπρῳ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλου καὶ γνωστοῦ Καταστήματος τῶν κκ. I καὶ II. Κόατς, εἰδοποιεῖ πάντας τοὺς ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς Κύπρου ἔμπορους, ὅτι δέχεται παραγγελίας διὰ καρούλια κουβαρίστρας καὶ διαφόρων εἰδῶν κλωσῆς τοῦ ἐν λόγῳ Καταστήματος τῶν κκ. Κόατς, ὧν πάντων ἡ ζερεότης καὶ ἡ καλ' ὅλα καλὴ ποιότης καὶ εὐθηγία εἶνε γνωσταίαις πάντας τοὺς ἔμπορευομένους.

Λεμησῶ, 15 Ἰουλίου 1889.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς διεδόθη καὶ διαδίδεται ὑπὸ πολλῶν χωρικῶν τοῦ διαμερισματος μᾶς, ὅτι Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι περιφέρονται τὰ χωρία καὶ ἐρωτῶσι τοὺς χωρικοὺς ἐὰν ἦνε εὐχарιστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς διατάττουν καὶ ὑπογράφουν εἰς ἓν χαρτί,

κατ' ἄλλους μὲν ἀγραφον, κατ' ἄλλους δὲ «κατὰ τὴν γραφὴν ποπάνω», καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεταί τὸ τοιοῦτο εἰς πολλὰ χωρία. Ἐὰν αἱ πληροφορίες ἡμῶν αὐταὶ ἦνε ἀκριβεῖς, (διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀμφιβάλλομεν νὰ πιστεύσωμεν μὴ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέρχεται εἰς τοιαῦτα μέσα), ἀγνοοῦμεν πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν μίαν τοιαύτην πράξιν, ὅζουσαν βαρβαρισμοῦ, τουρισμοῦ, γιενιτσαρισμοῦ. Πολλοὶ δὲ τῶν χωρικῶν μᾶς, ἄνθρωποι ἐννοεῖται ἀμαθεῖς καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ προΐδωσι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς τοιαύτης πράξεως, οὔτε δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσι τὴν σημασίαν τῆς ὑπογραφῆς των, ἐπηρεαζόμενοι δὲ καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκείνου ὑπαλλήλου καὶ πρὸς κολακείαν του, δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ φύγῃ παραπονημένος, φοβούμενοι βεβαίως μήπως τοῦτο γείνη αἰτία νὰ στενοχωρηθῶσι περισσότερον εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῶν φόρων, διὸ καὶ ὑπογράφουσιν ἀνεξετάστως ἀβασανίστως καὶ ἀσυναίσθητως, τὸ ἀγραφον ἐκεῖνο χαρτί, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον «κατὰ τὴν γραφὴν ποπάνω» (εἶνε αὐταὶ αἱ λέξεις τῶν χωρικῶν) καὶ κατευδόνουσι τὸν ὑπάλληλον ἐκεῖνον μετὰ τὴν χαρὰν ὅτι τὸν ἠχάριστήσαν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τοῦτο ἀνακούφισιν τινα θὰ αἰσθανθῶσιν. Ἀλλὰ τί περιμένετε ἀπὸ ἑνα χωρικὸν ἀγράμματον καὶ ἀμαθῆ;

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι καὶ μερικοὶ χωρικοὶ εὐτόλμως καὶ μετὰ παρησίας ἀπεκριθῆσαν εἰς τοιοῦτους ὑπαλλήλους, ἐρωτήσαντας αὐτοὺς ἐὰν ἦνε ἠχάριστοι. — Πόθεν θὰ εἴμεθα εὐχарιστημένοι—ἀπήντησαν—ἀπὸ τοὺς φόρους ποῦ πωλοῦνται ὅτι καὶ ἐὰν ἔχωμεν νὰ πληρωθῶσιν, ἢ ἀπὸ τοὺς ζωοκλέπτας εἰς τοὺς ὁποίους πληρόνωμεν καθ' ἑκάστην τετραπλάσιον φόρον, ἢ

ἀπὸ τοὺς δενδροξέστας ποῦ δὲν μᾶς ἀφῆσαν δένδρον, ἢ ἀπὸ τοὺς καιούργους ποῦ δὲν τολμῶμεν νὰ πάμεν εἰς τὰς ἐργασίας μᾶς; —Καὶ ὑποδειξατέ τους ποῖοι εἶνε νὰ τοὺς τιμωρῆσῃ ἡ Κυβέρνησις; ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος —Καὶ πῶς μπορούμεν νὰ τοὺς δεῖξωμεν ἀπήντησαν οἱ χωρικοὶ, ἀφοῦ κατόπιν θὰ κουβαλιώμεθα καὶ θὰ χασομερῶμεν 1—2 μῆνας εἰς τὰ δικαστήρια χωρὶς νὰ γείνη τίποτε, καὶ κατόπιν θὰ μᾶς καταστρέψουν ὀλατελῶς; Ἴδου ἀληθῶς ἀπαντήσεις ἀνθρώπινος, ἀπαντήσεις περιποιοῦσαι τιμὴν εἰς τοὺς εὐτόλμους ἐκείνους χωρικοὺς. Καὶ δὲν εἶνε τόλμη αὐτῇ. Εἶνε ἡ μαύρη ἀλήθεια ἡ ὁποία πρέπει νὰ λέγεται ἀφάτως χωρὶς καμμίαν δειλίαν. Ἄς μάθωσιν οἱ χωρικοὶ, ὅτι τότε μόνον ἐκτιμῶνται καὶ θεωροῦνται ὡς ἄνθρωποι ἄξιοι καλλιτέρας τύχης ὅταν λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ ψευδῶς καὶ κολακευτικῶς νὰ κρύπτωσιν αὐτὴν καὶ νὰ θέτωσιν ἀμέσως τὴν ὑπογραφὴν των ὅπου καὶ ἐὰν ἦνε καὶ εἰς ὅποιον τὴν ζήτησιν. Τότε χαρακτηρίζονται ὡς ζῶα, ὡς κτήνη, μὴδεμίαν συναίσθησιν ἔχοντα τῶν πράξεων των καὶ ἐπομένως ὡς ἀνάξιοι καλλιτέρας τύχης.

Ἄλλ' ἐὰν οἱ χωρικοὶ, ἐνεκεν ἀμαθείας, ἐνεκεν ἀπλοικότητος διδου ἀνεξετάστως τὴν ὑπογραφὴν των, ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπωφελοῦμενοι τῆς τοιαύτης ἀμαθείας τῶν χωρικῶν ζητοῦσι καὶ λαμβάνουσι τὰς ὑπογραφὰς των χάριν ἰδίων σκοπῶν εἰς ποῖαν τάξιν εἶνε δίκαιον νὰ καταταχθῶσι; Καὶ διαφέρουν οὗτοι αἰσχροκεροῦς τοκογλύφου, ὅστις ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀμαθείας τινὸς τὸν ἀναγκάζει καὶ ὑπογράφει χρεωστικὸν γραμματίον ποσοῦ χρέους ψευδοῦς καὶ φανταστικοῦ;

Τί ζητεῖτε κύριοι ὑπάλληλοι μικροὶ ἢ μεγάλοι νὰ μάθητε ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς; Ἐὰν ἦνε ἠχάριστοι ἀπὸ τὴν τύχην των;

Καὶ ὅταν κάμνητε τοιαύτην ἐρώτησιν δὲν αἰσθάνεσθε ἐρυθρῆμά τι ἐπὶ τοῦ προσώπου, προδίδον ἐλέγχους τῆς συνειδήσεως; Ἐπειτα τί σημαίνει ἡ ἐρώτησις «εἰσθε εὐχарιστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;» Θέλετε δηλαδὴ μετὰ τὴν ἀπατηλὴν αὐτὴν ἐρώτησιν νὰ μάθητε ἐὰν ὁ χωρικός ἦνε ἠχάριστος ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκεται. Πῶς λοιπὸν δὲν ἐρωτᾶτε οὕτως «εἰσθε εὐχарιστημένοι ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεσθε;» Διότι βεβαίως γνωρίζετε ὅτι μετὰ τὴν καθαρὰν αὐτὴν ἐρώτησιν θὰ ἀκούσθητε τόσον πολλὰ, ὥστε θὰ ἀναγκάζεσθε νὰ βάλλετε τοὺς δακτύλους εἰς τὰ ὄφθαλμὰ καὶ ν' ἀπέρχησθε ἐν ἀθυμίᾳ, ἐὰν αἰσθάνεσθε ἐλέγχους συνειδήσεως, διότι οὔτε ἡ ἀμαθεια οὔτε ἡ ἀπλοικότης θὰ ὑπαγορευθῇ εἰς οὐδένα πλέον νὰ σᾶς εἴπῃ ψεῦδη καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, ἐνῶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν «εἰσθε εὐχарιστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;» ἰσχυροῦσιν παρὰ τῷ χωρικῷ μετὰ τὸ «εἰσθε εὐχарιστημένοι ἀπὸ ἐμέ;»—διότι Κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος ἐρωτᾷ—αἰ! τότε ὄχι μόνον ἀπλοικότης ἀλλὰ καὶ λόγοι ἀβρότητας πρὸς τὸ ξενισόμενον, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς χωρικοῖς, κυβερνητικὸν πρόσωπον ὑπαγορευοῦσιν ἀπάντησιν εὐπρεπῆ πῶς καὶ μὴ σκληρὰν.

Καὶ δὲν ἀρκοῦν κύριοι τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ σᾶς διαφωτίσωσι καὶ ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη καὶ ἡ ὑπογραφή τῶν ἀπλοικῶν χωρικῶν;

Τῆ «Σάλπιγγι».

Μετ' εὐχарιστήσεως ἀνεγνώμεν ἐν τῇ «Ἐπισήμῳ ἑφημερίδῃ» τὴν καὶ ἐν τῇ «Σάλπιγγι» δημοσιευθεῖσαν Κυβερνητικὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῆς ἀλικῆς Λάρακος ἐξαγωγή ἁλατος μέχρι τοῦ ποσοῦ 2 χιλ. τόνων διὰ πλοίων χωρητικότητος οὐχὶ μικροτέρας τῶν 250 τόνων. Καλὸν τοῦτο, καὶ ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἦνε συνέπεια διαφόρου τινὸς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέ-

σεως δημοσιευθέντος εν τῇ «Σάλ-
πιγγι», ἀλλ' ἀγνοούμεν ἐπίσης κα-
τὰ πόσον δύναται νὰ ὠφελήσῃ καὶ
ἀνθ' ἧς καταρθωτῆ ἡ ἐξαγωγή
ἀλάτος ἀπὸ τῆ Τουρκίας ἐπιβαρύνει
διὰ πόρον τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς
εἰσαγωγῆς ἀλάτος ἐκ Κύπρου.

Καλὸν ἦν εἶναι εἴθε ἐάν ἡ Κυ-
βέρνησις κατὰ τὸν δια τινος τρόπου
καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκί-
ας νὰ ἀφίηται ἐλευθέρῃ ἡ εἰσαγω-
γῆ τοῦ ἀλάτος τούτου εἰς τοὺς λι-
μένας τῆς Τουρκίας. Τὸ σχετικὸν
πρὸς τοῦτο ἄρθρον ἐκείνο ἀνεγνώ-
σθη μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἔργον
τῇ ἀληθείᾳ πατρικὸν θὰ ἔπραττεν
ἡ Κυβέρνησις ἐάν ἐπελαμβάνετο τοῦ
ζητήματος. Ἴσως τὸ ζήτημα τοῦτο
θὰ ἐγένετο ἀφορμὴ μετατροπῆς τι-
νος τῆς οικονομικῆς τῆς νήσου κα-
ταστάσεως, καὶ αἰτία ἀναβιώσεως τῆς
πολλῶν παθοῦσης πόλεως Λάρνακος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο φίλε συντάκτα ἀ-
νάγκη κατ' ἐμὲ νὰ ἐπαναλαμβάνηται
ὅπως ἐλάττωσιν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδι-
αφερομένων καὶ δυναμένων νὰ πρά-
ξωσι τι ὑπὲρ τοῦ τάλαινοῦ τούτου τό-
που.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Κατ' εἰδήσεις ἃς ἔχομεν ἐκ
Λονδίνου ἡ Πρεσβεΐα μας ἐρ-
γάζεται δραστηρίως καὶ νυχθη-
μερὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντι-
κρουσεων τοῦ ὑπομνήματος αἰ-
τινες πέμπονται παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως ἐντεῦθεν. Ἡ Α. Μακα-
ριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς πρός
ὅρος τῆς Πρεσβεΐας τυχὼν πολυ-
ῶρου ἀκροάσεως παρὰ τῷ Σα-
λισβουρῆ, ἀντέκρουσε λίαν λογι-
κῶς τὰς σταλείσας ἐντεῦθεν κυ-
βερνητικὰς ἐκθέσεις, αἵτινες ἀνέ-
τρεπον τὸ ὑπόμνημα. Ὁ ὑπουργὸς
τῶν ἐξωτερικῶν εἶπεν εἰς τὴν
πρεσβεΐαν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρ-
σις διὰ τῆς περὶ Κύπρου συμβά-
σεως συνδέεται δι' ὑποσχέσεων
πρὸς ἄλλας δύο δυνάμεις τὴν
Τουρκίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, διὸ
μανομερῶς οὐδὲν δύναται νὰ
καταρθωθῇ Συνδυασμὸς τις ὁ-
μως ὅστις ἤδη ἐνεργεῖται καὶ
περὶ τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται νὰ
εἴπῃ πλείοτερα, ἐλπίζει ὅτι θὰ
βελτιώσῃ τὰ πράγματα τῆς νή-
σου.

Ὁ κ. Γλάδστων πρὸς τὴν Α.
Μακαριότητα ζήτησαντα συνέν-
τευσιν, ἀπήντησε λυπούμενος ὅ-
τι ὡς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν του ἤδη
δὲν δύναται νὰ δεχθῆ εἰς ἐπίσκε-
ψιν τὴν πρεσβεΐαν.

Ἡ πρεσβεΐα θὰ διαμείνῃ ἐν

Λονδίνω μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν
ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν, ἧτοι με-
χρι τῆς 5]17 Αὐγούστου.

Πολλὰ ἐφημερίδες ἐγραψαν πε-
ρὶ τῆς Κύπρου, θεωροῦνται τὴν κα-
τάστασιν τῆς νήσου ἀξιαν βελ-
τιώσεως, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλ-
λαι ἐγραψαν θεωροῦνται ὀδύκα
τὰ παράπονά μας. Ἐκ τούτων
ἡ «Bootle Times» γράφει τὰ ἐ-
πόμενα.

«Οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Κύπριοι δὲν ἐνάντιον-
ται εἰς τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν ἀλλὰ δὲν ἀν-
έχονται τὴν ἰκνότητά των Ἀγγλων εἰς τὸ
νὰ ἐπιβάλλωσι φόρους. Πρεσβεΐα τῆς Κύ-
πρου εἶνε ἤδη εἰς Λονδίνον μετὰ τὴν πρόθεσιν
νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν εἰς τὴν βασιλισσάν
διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων ἀυθθέντων ὑ-
πὲρ τὸ δέον ἀπ' αὐτοῦ ὁ Βικονομητὸς προτάξῃ
σε τὴν νήσον. Οἱ ἀναφερόμενοι δὲν ἀναγνωρί-
ζουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τὴν νήσον των, ἀπὸ ἐ-
στῆν πυρετοῦ, ἀκαθαρσίας (!), καὶ ἐλευσινότητος
μετέβαλεν εἰς ὑγιεινὴν καὶ τερπνὴν διὰ κατοί-
κων. Αἱ πόλεις ἐκαθαρίσθησαν κἀκῶς (!), ἐ-
φωδίσθησαν διὰ παντός ὑγιεινοῦ μέσου δι' ἀρ-
κετῶν ἐξόδων, (!) ὑψώθη δὲ καὶ ἡ ἠθικὴ δύνα-
μις τῶν κατοίκων (!!) οἵτινες ὑπὸ τὴν Τουρκι-
κὴν διοίκησιν δὲν ἤσαν δὲ καὶ πολὺ φερτω-
μένοι ἀπὸ πολιτισμῶν. Καὶ μετὰ ὅλα αὐτὰ οἱ
Κύπριοι δὲν εἶνε εὐχαριστήσιμοι καὶ παραπο-
νοῦνται διότι πληρῶνται διὰ τὴν βελτιώσιν
των (!) Ἴσως ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδωσι τὴν νήσον νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρετέραν τῆς ἡσίου καὶ
τότε θὰ θεωρηθῆ ὡς μία κηλὶς τῆς ἐπιφα-
νεΐας τῆς γῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀποστρέφεται
πᾶν ἔμφυχον δι' περιηγούμενον εἰς τὸ ἐξωτε-
ρικόν.»

Τῇ ἀληθείᾳ ἐβαρύνθημεν πλέον
νὰ ἀπαντῶμεν εἰς τὰς τοιαύτας
ἀηδεῖς ἐρεσχηλίας καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀναιδῆ ψεύδη, ἅτινα εἶνε ἀπόρροια
ἡ ψυχῆς μοχθηρᾶς, ἡ ἀγνοίας τῶν
πραγμάτων καὶ ἐπομένως ἀκρισίας.
Τὰ πράγματα αὐτὰ ἃς ἀπαντήσω-
σι πλέον, ἀλλ' ὡς βλέπομεν, τότε
μόνον θὰ φθάσῃ ἡ ἡχώ τῆς θλι-
βερᾶς καταστάσεως τῶν πραγμά-
των τῆς νήσου μέχρι τῆς καρδίας
τῶν Ἀγγλων ὅταν ἐρημώθῃ ἡ νή-
σος τῶν κατοίκων τῆς, τοῦθ' ὅπερ
δὲν ἀπέχει πολὺ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἦ-
το ἡ ὀρίσθησα ἡμέρα πρὸς ἀ-
ναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἐνὸς
χριστιανικοῦ μέλους τοῦ Νομο-
θετικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀντι-
κατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος
κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδη. Ὡς τοι-
οῦτος λοιπὸν προῦτάθη ὑπὸ τῶν
ἡμετέρων συμπολιτῶν εἰς καὶ
μόνος ὁ Πανιερώτατος Κερυνεΐ-
ας κ. Κύριλλος, πλὴν συνέβη τὸ
ἐξῆς παράδοξον. Ὁ Διοικητὴς
τῆς πόλεως δὲν ἐδέχθη τὴν
πρότασιν, διότι, λέγει, ἀγνοεῖ

ἂν οἱ προτείνοντες καὶ ὑποστη-
ρίζοντες ἔχουσι τὰ προσόντα.
—Καὶ διατὶ ἀγνοεῖτε ἐξοχώ-
τατε;—Διότι δὲν ἔγιναν οἱ
ἐκλογικοὶ κατάλογοι.—Καὶ τίς
πταίει εἰς τοῦτο, ἡμεῖς ἢ σεις;
—Ἀγνοῶ, ἀπήντησε. Δι' αὐ-
τὸν λοιπὸν τὸν λόγον δὲν ἐδώ-
κεν εἰς αὐτοὺς ἐντυπὸν ὑπό-
δειγμα ἐφ' οὗ ἐμελλε νὰ γεί-
νῃ ἡ πρότασις, αὐτοὶ ὅμως ἐ-
δωκαν τοιαύτην χειρόγραφον
καὶ συγχρόνως διεμαρτυρηθῆ-
σαν τηλεγραφικῶς εἰς τὸν Μ.
Ἀρμοστήν. Ὁ Διοικητὴς αὐ-
θημερὸν ἐτοιμοκόλλησεν εἰδο-
ποίησιν ὅτι ἐπειδὴ ἡ δοθεῖσα
πρότασις ἦτο παράτυπος δὲν
δέχεται αὐτήν. Παράδοξον τῇ
ἀληθείᾳ διὰ σφάλμα τῶν Κυ-
βερνητικῶν ὑπαλλήλων νὰ τι-
μωρῶμεθα ἡμεῖς.

Ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μὲν τέλος τοῦ τρο-
μεροῦ τέρατος, τοῦ αἰμοβόρου
Θηρίου τοῦ Καρὰ Μεγμέτ καὶ
ἠδυνήθησαν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ
τοῦ διαμερισματοῦ μας νὰ ἀνα-
πνεύσωσιν ἐλευθερώτερον. Ἡ
Ἀστυνομία εὐρέθη εἰς τὸν κύκλον
τῶν ἐνεργειῶν τῆς καὶ τῆς ἰσχύος
τῆς, συλλαβοῦσα αὐτὸν—νεκρὸν
ἐννοεῖται—καὶ πληροφορηθεῖσα
περὶ τῆς ταυτότητος του. Εὐρέ-
θη οὗτος φόνευμένος παρὰ τὸ
χωρὶν Ἅγιος Παῦλος χωρὶς νὰ
γνωστῇ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ καθαρι-
σας τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ τρομε-
ροῦ τούτου τέρατος.

Δὲν ἐψεύσθημεν. Ἡ τὴν πα-
ρελθοῦσαν Τετάρτην ἑσπέρας
δοθεῖσα ὑπὸ τῶν φιλοκάλων νέ-
ων μας δευτέρα παράστασις ὑ-
πὲρ τῶν σχολείων ἐπέτυχεν ὅσον
οὐδεὶς ἐφαντάζετο. Ἡ ἐκ τῆς ἐ-
πιτυχίας γενικὴ ἐντύπωσις ἀφί-
κετο μέχρι θαυμασμοῦ καὶ τὰ
χειροκροτήματα καὶ τὰ εὐγε κα-
τέκλυζον τοὺς νεαροὺς ἠθοποιοὺς.
Ἰδοὺ τί κάμνει ἡ καλὴ Θέλησις.
Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἀκροατήριον
δὲν ἦτο ὅσον προσεδοκῶμεν μέ-
γα, τοῦτο δὲ τὸ ἀποδίδομεν οὐ-
χὶ εἰς τὸ ὅτι ἐλλείπει ἡ συναίσθη-
σις τοῦ καλοῦ, τοῦ τερπνοῦ καὶ
τοῦ ὠφελίμου, ἀλλ' εἰς τὴν ἀ-
φόρητον ὑγρασίαν τῆς νυκτὸς ἐ-
κείνης. Πλὴν, τῇ ἀληθείᾳ ὅσοι δὲν
ἦλθον ἔχασαν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν
ῶρα 4η μ. μ. ἡ τῆς Ἐπιτροπῆς
τῶν ἠνωμένων ἐκκλησιῶν ἔδω

κατὰ τὸ συνήθες λόγον τῶν
πράξεων τῆς, μεθ' ὃ προέβησαν
οἱ συνελθόντες εἰς ἐκλογὴν νέας,
ἐκλεξάντες πάλιν τοὺς αὐτοὺς
(Ν. Σ. Φραγκοῦδη, Ι. Πηλαβά-
κην, Παν. Ποταμίτην καὶ Εὐφ.
Πηλαβάκην). Πλὴν, τοῦ κ. Ν. Σ.
Φραγκοῦδη παραιτηθέντος, ἐδέ-
γητε νὰ περιφερθῇ ἡ Κάλπη πρὸς
ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν, καὶ
ἐξελέγη ἐντικαταστάτης τοῦ ὁ
κ. Ν. Δ. Ὑφαρίδης.

Τὰ οικονομικὰ τῶν Ἐκκλη-
σιῶν διὰ τῆς ἐμφρονος καὶ οἰ-
κονομικῆς ἐτησίας διαχειρίσεως
τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἠυξήθησαν
κατὰ 200 λίρας καθαρὰς, με-
τὰ τινὰ δαπάνην ἀναγκαίαν ἐξ
60 περιπου λίρων.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀρμο-
νίας» Συμύρνη μεταφέρομεν τὰ ἐ-
ξῆς: «Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ
Μάλπορου ἡμερίδα πρὸς τιμὴν
τοῦ Σάχη, ἡ Ἄνασσα, κατέσασα
παρ' ἑαυτῇ τὸν Μητροπολίτην
Κύπρου συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ
ἐν ἄκρᾳ εὐμενείᾳ.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου τοῦ
Ἑλληνικοῦ Ἐρβνοῦ ὠρίσθησαν
τὴν 15]27 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἡ-
μέρα αὕτη συμπίπτει μετὰ τὴν ἡ-
μέραν τῶν γάμων τῆς Α. Μ. τοῦ
βασιλέως πατρὸς του.

Ἡ τῆς τῶν Σχολείων Ἐφορία
συνεκάλεσεν εἰς συνέλευσιν τὴν πα-
ρελθοῦσαν Κυριακὴν 9]21 ἰσχυμένου
τοῦς συντελεστάς ὅπως κατὰ τὸ νε-
νομισμένα ὁφ' αὐταῖς λόγον τῶν
ἐντὸς τοῦ λήγοντος Σχολικοῦ ἐτοῦς
πεπραγμένων.

Ἐνώπιον λοιπὸν τῶν προσελθόντων
τριάκοντα καὶ πλέον πολιτῶν ὁ εἰς τῶν
Ἐφόρων κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδης ἀνέγνω
τὴν λογοδοσίαν τῶν τῆς Ἐφορίας πρά-
ξεων, ἐκτιθεὶς τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόν-
τος Αὐγούστου ἄχρι σήμερον προσπα-
θείας καὶ ἀκαμάτους ἐνεργείας τῆς
πρὸς καλὴν διευθέτησιν καὶ ἐν τῷ μέλ-
λοντι συντήρησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν
καταστημάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἰσο-
λογιζμὸς Ἐσόδων καὶ ἐξό-
δων ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο
εἰς γροσία Λεμησοῦ 82, 968·1]4
μὲ μίκριστον ἔλλειμμα ἐκ γροσιῶν
358 μόνον, ἀπὸ ἐξεπληρώθησαν
πᾶσαι αἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τε τοὺς
διδασκάλους καὶ λοιποὺς ἄχρι τέ-
λους τοῦ Σχολικοῦ ἐτοῦς, ἧται ἄχρι
1]13-7βρίου 1889 ἀπὸ ἐκαλύφθη-
σαν καὶ τὰ ἐτήσια ἐξόδα ἀνέφε-
ρε συνάμα ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο,
ἐφοίτησαν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς Σχο-

λεία ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν ὄλω 586-μαθητῶν ἄποροι καὶ εὐποροὶ. Ἐυνήσθη εὐφρήμως τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπατριωτῶν διὰ τὰς πατριωτικὰς προσπάθειάς των πρὸς σχηματισμὸν κεφαλίου διὰ τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως μας, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐρεταινῆς τοῦ Δημάρχου προσφοράς ἐξ εἰκοσίων Ἀγγλ. λιρῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ Ἰπέβαλε καὶ ἀνέγνω λεπτομερῶς τὸν ἰσολογισμόν, μετὰ συγκριτικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀνέγνω ἐπίσης τὰς ἐν τῷ κώδικι ἀναγραφείσας πράξεις σχετικῶς πρὸς τὸ ἥδη σχηματιζόμενον γομητικὸν κεφάλαιον καὶ κατέλαξεν ἐνθαρσύνων τοὺς συμπολίτας του εἰς τὴν τῶν σχολείων ἐδρασίῳ, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ ἀπαλλάξωσι τῆς μελλούσης ἐφορευτικῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἐφ' ἱκανὰ ἔτη ὑπηρετήσαντας καὶ νὰ προσθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Ἐφορίας ὅπως αὕτη προνοήτῃ ἀπὸ τοῦδε περὶ τῶν Σχολικῶν.

Μετὰ ταῦτα οἱ παρόντες ἐν τῇ συνελεύσει μετὰ μικρὰς τινος συζητήσεως, ἤρξαντο ψηφοφοροῦντες. Ἀπαρτίας ὁμῶς μὴ οὕτως ἀπεφασίσθη ὅπως κυκλοφορήσῃ ἡ κάλπῃ (κατὰ τὸ ἀπὸ τινος χρόνου ἐπικρατήσαν κακὸν ἔθος) ἀνά τὴν πόλιν, πρὸς συλλογὴν ψήφων ἀπὸ τῶν δικαιοῦμένων νὰ ψηφίσωσιν, ἦτοι ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων συντελεστῶν τὴν δ' ἐπιούσαν ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων καὶ ἀνεδείχθησαν ὡς ἔποροι οἱ κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμης, Γ. Μαληκίδης, Μ. Μαυροσκούφης, Δημήτρ. Χατζηπαύλου, Σόζων Λοῦζου, Νικ. Δ. Ὑφανίδης καὶ Χριστὸδ. Παυλίδης. Ἄλλ' ὁ κ. Γ. Μαληκίδης παραιτηθεὶς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἐπιλαχόντος κ. Εὐριπ. Πηλάβακη.

Ἡ 29 Ἰουνίου ἐωρτάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος σπανία ἑορτὴ, τὸ Ἰωβιλαῖον τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρονίου. Ἐκ τῶν τεσσάρων τοῦ ὀρίζοντος σημείων ἐστάλησαν αὐτῷ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Οἱ ἐπὶ τῶν ὤμων του φέρων ἦδη τὸ βᾶρος ἐνὸς ὡς ἑγγιστα αἰῶνος, τῷ 1821 ἐχειροτονήθη Ἱεροδίακονος, τῷ δὲ 1839 ἀρχιερεὺς καὶ Μητροπολίτης Χίου. Τῷ 1855 ἐκλήθη Ἀρχιερεὺς τῆς παρὰ τῷ Πόντῳ Μητροπόλεως Ἀρμενίας, καὶ τῷ 1863 φωνῆ κλήρου καὶ λαοῦ προσκαλεῖται ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἐπὶ τετραετίαν σχεδὸν διατελέσας ὡς τοιοῦτος, ἠναγκάσθη ἔνεκεν νόσου βαρείας νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἰδιωτεύῃ ἐν τῇ ἰδιοκτητῇ ἐν Πριγκήπι οἰκίᾳ του με-

χρι τοῦ 1870, ὅτε προσεκλήθη ὡς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ἕνεκα μοχθηρίας καὶ κακίας τινῶν, ὡς ἐγὼ πιστεύω, συνέβη μοι τὸ ἀπειταῖον ἐκεῖνο συμβῆναι τῆς πυροπολήσεως τῆς οἰκίας μου, καθ' ἣν οὐδὲν ἐσώσαμεν, παρακαλῶ τοὺς ὀφείλοντας πρὸς ἐμὲ νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀποδώσωσί μοι τὸ χρέος των, ἔργον πλέον φιλάνθρωπικὸν θεωρούμενον, καὶ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν παρ' ἐμοῦ νὰ παρουσιασθῶσι διὰ νὰ ἐμβάτω τὸ χρέος μου (συνιστάμενον ἐν ὄλω ἐξ 6 λιρ. καὶ 8 σελινίων ὑπόλοιπον γραμματίου εἰς Λάρνακα καὶ ἄλλων τόσων ἐδώ ἐπὶ καλῇ πίστει) εἰς πρᾶγμα ἐκ τῶν μαγαζίου μου ἐὰν εὐαρεστῶνται.

Πατρίκιος Ἡλίας καὶ Ἐσθὴρ σύζυγός του.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ. ΚΡΥΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ.

Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡμῖν ἡ ἀποστολὴ ἐπιτακτικοῦ τηλεγραφήματος παρὰ μερίδος τινὸς τῶν Λεμησιῶν εἰς τὸν ἐν Πάφῳ κατοικοῦντα νεαρὸν καὶ φιλόπατριν δικηγόρον κ. Ἰωάννην Κυριακίδη, δι' οὗ ἀπέτρεπον αὐτὸν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν προσεκλήθη παρ' ἐτέρας μερίδος, διότι δὲν θὰ ἐτύγχανε τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν.

Τοιοῦτο τελεσίγραφον ἐπιτρέπεται κατ' ἐμὲ, νὰ σαλῇ εἰς ὑποδέεστερον, καὶ εἰς ἐκτάτους περιβάσεις, καθ' ἃς πρὸς ὑπεράσπισιν κινδυνεύοντος ὑψηλοῦ γενικοῦ συμφέροντος δύναται τις νὰ ἀποτείνῃ συμβουλὰς ἀποτρεπτικάς. Ἡδὴ οὐδὲν τοιοῦτον ἐνυπῆρχεν, ἀλλ' ἀπ' ἐνὸς ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κερυνείας κ. κ. Κύριλλος, ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς μιᾶς μερίδος, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὁ δικηγόρος κ. Ἰωάννης Κυριακίδης, ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς ἄλλης· ὁ μὲν τελειόφοιτος τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ὁ μὲν ἔχων ἐφόδιον εἰς τὸ βουλευτικὸν ράδιον τὸ πολυπειρον καὶ τὰς σχέσεις, ὁ δὲ τὸ δίπλωμα νεμικοῦ καὶ τὰς ἐνδελεχεῖς μέλέτας· ὁ μὲν γνωστὸς ἐπὶ πατριωτισμῷ ἐκ τε τῶν λόγων, διατριβῶν καὶ δεήσεων, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐπιστρατείας τοῦ 1878, ὅτε ἡ ἱερὰ φωνὴ τῆς σκληρῶς ἐμπαιχθείσης Μεγάλης Πατρίδος προσεκάλει τὰ γνήσια τέκνα τῆς νὰ ὑπεράσπισθῶσι τὰ

καταπατούμενα δίκαιά της· ὁ μὲν Σεβαστὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ δὲ ἱππότης ἀγνὸς καὶ ὑψηλόφρων. Τοιαῦτα ἔχοντες προσόντα ἀμφοτέροι οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ ἴσοι ἦβελον κατέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, ὁ δὲ ἀποτυχὼν δὲν θὰ ἦτο κατώτερος τοῦ ἐπιτυχόντος, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ. Τὸ σαλὲν λοιπὸν τηλεγράφημα εἶναι ἀπάντησις τῆς ἐποχῆς καὶ ἴσως ὤψυνε τὸν φύσει καλὸν Ἰωάννην.

Καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἀπάντων τῶν Κυπρίων εἶναι νὰ ἐνθαρρύνωμεν τοὺς ἀξίως ἀποδομένους εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ μὴ ἀπογοητεύωμεν οὔτε διὰ λόγων οὔτε διὰ ἔργων τὰς πρὸς τὰ μεγάλα καὶ γενναῖα-ὀργώσας νεαρὰς καρδίας.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχ. Κοιλανίου.

* *

ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

(13 Ἰουλίου)

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχομεν ἐνταῦθα ὑπερβολικὸν κρύσωνα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Σχολείων προέβη εἰς τὴν παῦσιν διδασκάλων τινῶν καὶ διδασκαλισσῶν, ὡς καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθοδοσιῶν ἀπάντων. Τοῦτο δὲ ἔνεκεν οικονομικῶν δυσχερειῶν, ὡς καὶ ἡ ἱδία λέγει. Τὶ ἀρὰ γε θὰ εἴπῃ νῦν ὁ «εἰς πολίτης» ὁ παριστῶν ὡς ἀνθρώπῳ τὴν τῶν Σχολείων μας κατάστασιν;

Καὶ ἑτέρα μουσικὴ (ἐκτός των δύο γερμανικῶν, αἵτινες δίκην ἀκρίδος μαστίχοισι τὴν πόλιν μας) ἀφίκετο ἐνταῦθα, παιανήζουσα καθ' ἑσπέρας ἐν τῷ παρὰ τῷ ἀνοίγματι τῆς πόλεως καρενεῖφ. Ἡ μουσικὴ αὐτὴ ἀγχείται ἐξ ἐξ τεμαχίων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ καταγίνεται εἰς ἀμανέδες, τέρποντας τὸ πλεῖστον τῶν τοῦ καρεῖου θαμῶνων. Βεβαίως ἔπρεπε νὰ γίνωσι τρεῖς αἱ μουσικαὶ τῆς πόλεως μας διὰ νὰ προσδευσωμεν. «Ὅπου ἰατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νόσοι πλείεστα», ὅπερ ἡμεῖς μερθεμηνεύομεν «ὅπου μουσικαὶ πολλαὶ ἐκεῖ καὶ χρῆμα πλείεστα».

ΒΑΡΩΣΙΑ.

(13 Ἰουλίου)

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔλαβον χώραν αἰ-ἐξεστάεις τοῦ παρθεναγωγείου, τοῦ ὑπὸ τῆς δεσποσύνης Π. Φουσεντζίδου τόσον καλῶς διεύθυνόμενου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρχεν εὐάρεστον, μαρτυρῆσαν τὴν σύντονον ἐπιμέλειαν καὶ τοὺς πολλοὺς κόπους οὓς κατέβαλε πρὸς εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παρ' αὐτῇ διδασκασίῶν μαθητριῶν. Ἐν ἑτέρα αἰθούσῃ ἦσαν τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ποιηθέντα ἐργόχειρα εἰς τὰ ὅποια μεγίστην φαίνεται διὰ κατέβαλον προσπάθειαν διότι καὶ πλείεστα καὶ καλὰ ἦσαν ἐπισημάναντα τὸν θαυμασμόν τῶν θεσσαμένων αὐτὰ.

ΠΡΟΟΔΟΣ

Περιεχόμενα τοῦ 9. ἀριθμοῦ. —Ο. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρόνιος (μετὰ εἰκόνας) Ὁ «κώδικων» τοῦ Σχιλλέρου. —Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια (Ἐκτορὸς Μαλδ) —Ἀποχαρτερισμὸς τῆς βασιλοπούλας μας Ἀλεξάνδρας (ποίημα). —Κόρη πλέκουσα (ὠ-

ραῖα εἰκόν) —Γνώμη: μόνόστιχοι ἀρχαίων ποιητῶν. —Ἡ χώρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀβυσσινίας (μετὰ πολλῶν τοπογραφ. εἰκόνων) —Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς (μετὰ εἰκόνας) —Διάφορα. [Συνωδευθὴ τὸ τεῦχος τοῦτο μετὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν νεωτερισμῶν, 2 ὥραιων κομματικῶν Μουσικῆς. Το δνεῖρον καὶ πὸ ἀγροτικὸς βίος.]

Περιεχόμενα τοῦ 10 ἀριθμοῦ.

—Ὁ κώδικων τοῦ Σχιλλέρου. —Ἡ φωτοσκίασις τῶν εἰκόνων τοῦ Ρεμόνδου. —Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια. —Ἡ μαυροβουνία (μετὰ εἰκόνας). —Πρεσβύτες ὁ προσωποδοφορος (μετὰ εἰκόνας). —Γαμήλια δῶρα. —Ἀνέκδοτα. —Ἀποφθέγματα καὶ γνώμη. —Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς παρὰ τοῖς ζώοις. —Διάφορα. —Ἡ θρέψις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἰπὸ τοῦ κ. Π. Γ. Γενναδίου Τμηματάρχου ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ ἐκδότου τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» ἐξεδόθη τὸ «Περὶ φυλλοξήρας τῆς φθοροποιῦ» φυλλάδιον. Τιμᾶται φρχρ 1. 50.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

Περιεχόμενα τοῦ 21 τεύχους.

Τοῖς συνδρομηταῖς. —Τὸ μουσικὸν κλειθρον. —Τὸ κακὸν παιδίον. —Παιδικαὶ εἰκόνας. —Ὁ μικρὸς Ἀντώνιος καὶ ὁ σκύλος του. —Ἡ ἀπροσεξία τοῦ μικροῦ Σταύρου. —Ἦτο δνεῖρον. —Παιγνίσιον σκιῶν τερπνότητων. —Δρυς καὶ κάλαμος. —Πέτρος Βαυταὲλ. —Παιδικὴ ἠχώ. Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. Λύσεις. Λύται. Τὸ Θέρος. [ἄσμα τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπ. Μπεκατόρου.]

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ.

Περιεχόμενα τοῦ 29 φυλλαδίου.

—Ι. Σκαλτσούνη ψυχολογικαὶ μελέται. (ΔΙ). —Ἡ νοσολογία καὶ ἡ ψυχικὴ δύναμις. —Θρησκεία καὶ οἰκογένεια ὑπὸ Σαβ. Νικοκάδουρα ἀρχιμανδρίτου. —Τὶ πρωτίστως εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ παρ' ἡμῖν. —Ἡ Ἐπιείκεια. —Ὁ στολισμὸς τῶν γυναικῶν. —Βιβλιοθήκη Ἀναπλάσεως. —Ἀλληλογραφία.

ΑΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.

Περιεχόμενα τοῦ 21 τεύχους.

—Περὶ φυλλοξήρας. —Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς αἰγός. —Χαρακτῆρες καλῆς γαλακτοφόρου ἐγελάδος. —Περὶ τῆς καλλιέργειας τῶν γαιωμήλων. —Περὶ λιπαμάτων. —Ὁ ψιττακός. —Ἡ ὠστοκία. —Ἐπίδρασις τῆς τριγῆς ἐπὶ τῶν οἴνων. —Περὶ τοῦ σκώληκος καὶ τῆς πυραλλίδος τῆς δρυός. —Ἀλληλογραφία. —Διάφορα. —Ἐμπορικά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:ορ:— Ἀθῆναι 15. —Ἐνεκα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ὀθωμανοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἀγρησεῶς του νὰ παραχωρήσῃ μεταρρυθμίσεις οἱ δυσαρεστημένοι Κρήτες ἀπεφάσισαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ ἔσχατα μέτρα. Παρίσι 15. —Ἡ βουλὴ ἐψήφισεν ἀνευ συζήτησεως πιστώσιν δέξηκοτα ἑκατομμυρίων ὑπὲρ τοῦ στόλου καὶ τῆς ἀμύνης τῶν ἀκτῶν. Τὸ διάταγμα τῆς λήξεως τῆς συνάδου ἀνεγνώσθη. Κ]πολις 12. —Ἡ Πύλη ἀνεκάλεσεν αἰφνιδίως τὸν ἐπιτρόπον τῆς ἐκ Κρήτης. Τὰ πρᾶγματα διατελοῦσιν ἐτι ἀσυμβίβαστα.

—Σοβαρώτεται γίνονται αι εκ της Κριτικής ειδήσεις.

Οι οπαδοί υποστήριξαν εις τις πόλεις τούτο δε είναι ο πρόδρομος της επανάστασης, διότι ασφαλισμένοι προκαλούν τους χριστιανούς και ούτοι προβαίνουν εις αντίποινα.

Άλλοτε ε Ρώσσοι Πρόξενος Νεάρχου εμπόδιον την μεταρρίσσειον ταύτην και πρόσλαβε την επανάστασιν. Νυν δέν εναντιοτάται.

Η κατ' αυτόν καταφορά της Γενικ. Συνελεύσεως της Κρήτης, άρει εις υπόνοιαν ότι η εν Στόλω Αποκορώνων διαδήλωσις όφελεται εις Ρωσικήν υποκλίσησιν, τόσων μάλλον όσο συμπέτοσσα προς αναβρασμόν εν Σερβία, και Νόβι Παζάρ, έκστρασιον εν Βουλγαρία κλπ. φαίνεται μέλλουσα να διενκολήνη ρωσικάς ζυγας διαπραγματεύσεις και να επιτύχη παραχωρήσεις τινάς παρά της Τουρκίας προς τας Σλαβικάς εθνότητας.

—Παρίσιοι, 14.—Την πρώτην έγνετα επεισόδιον εν τή πλιτεία της Ομονοίας ένεκα Βουλανζικής διαδηλώσεως ενώπιον του άνδριάντος του Στρασβούργου. Τόν Δερουλέδ περιστοιχόμενον υπό χιλιάδος διαδηλωτών και ζητωκραυγήσαντα υπέρ του Βουλανζε παρά την γενομένην αυτώ προηγουμένως απαγγέρουσιν, και επιχειρούντα ν' αγορεύσιν, ο ύπαστυνόμος ήθέλησε να συλλάβη αυτόν ο Δερουλέδ άντίεστη είπών ότι η σύλληψις αυτου ήν παράνομος. Τού ύπαστυνόμου δραξαμένου τον Δερουλέδ από του βραχίονος, το πλήθος απέσπασεν αυτόν, όστις έπιβάς άμάξης μετέβη εις το γραφεϊον εφημερίδος. Τόν ύπαστυνόμον απήλλαξεν η άδυναμία από των χειρών του πλήθους.

9. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Το περί του σκοπού της εκπαιδεύσεως της Έλληνίδος νεολαίας δόγμα του λογιου Διευθυντου του εν Αθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Άλλ' εκτός των δύο τούτων ώφελιμάτων της Γυμναστικής, «του θυμοειδεί τε παρασκευάζειν τους νέους εις τους κινδύνους, και του εθίζειν αυτούς των σωματων άρειδέειν, και προσέτι έρρωσθαι και καρτερούς είναι» έτερόν τι τρίτον και μέγιστον ώφελιμα έπορίζοντο εκ της γυμναστικής, ότι εν ειρήνη οι νέοι περί ούδέν των αίσχρών έφιλοτιμούντο, ούδ' ύπ' άργίας εις ύβριν έτρέποντο, αλλά περί τα γυμνάσια διατρέβοντες και άσχολοι όντες εν αυτοίς απηλλάττοντο των κινδύνων να περιπίπτωσιν εις άλλα φθοροποιά των ήθών και της υγείας έργα, όσα η όκνηρία και η μαλακότης επινοεί. Δηλονότι, ως και ο Άριστοτέλης έλεγε περί της μουσικής, η γυμναστική πα-

—Ο στρατηγός Βουλανζε παράπέμπεται εις το ανώτατον δικαστήριον ως ένεχόμενος 1ος εις κακούργημα επίβουλης κατά της ασφάλειας του κράτους, 2ος εις κακούργημα συνωμοσίας, 3ος εις κακούργημα ύπεκτιμώσεως 352, χιλ. φρ. Η αυτή απόφασις παράπέμπει τους άλλων και Ρουσόφ εις το ανώτατον δικαστήριον ως συναυτουργούς ή συνερόχους εις τα κακούργημα της επίβουλης και της συνωμοσίας.

—Ο νέος Μητροπολίτης Αθηνών. ΑΘΗΝΑΙ, 7.—Νέος Μητροπολίτης Αθηνών εξέλέγη ο Κεφαλληνίας Γεράσιμος.

Λονδίον, 4.—Εν έμνηγύρει συντηρητικών ο λόρδος Σώλβαρν έδήλωσεν ότι ο άριστος τρόπος προς διατήρησιν της ειρήνης είναι αι μετά πάντων των κρατών της γης φιλικαί σχέσεις και ο έντελής όπλιτισμός, ώστε μηδεις να φοβήται μήπως καταληρθή άπαρασκευος.

Ο λόρδος Σώλβαρν έγγειοποίησε της περι υτονομίας της Ιρλανδίας ιδέας του Γλάδστονως προβυλόντος ως ύπόδειγμα την Σουηδία, και Νορβηγία. Λέγει δ' ότι αι αξιώσεις των ρησιωτών όσημέραι επιτείνονται και ότι πιθανώς θα ικανοποιηθώσιν επί τέλους.

Λονδίον, 5.—Διαψεύδεται η υπό των «Καιρών» δημοσιευθείσα είδησις περί αποκλεισμού της νήσου Κρήτης από κοινοϋ υπό των μεγάλων δυνάμεων.

Πετρούπολις, 12.—Το ήμισυ της πόλεως Dschar Kent κατεστράφη εκ σεισμού.

Πετρούπολις, 13.—Το εις Δανιμαρκία ταξείδιον του Τούαρου γενήσεται κατ' Αύγουστον. Πιθανώς δε μεταβήσεται δια θαλάσσης, καθ' ότι αποστρέφεται τα μακρυνά ταξείδια σιδηροδρόμου.

ρείχεν αυτοίς, πλην των άλλων πάντων, και την ευκαιρίαν του καλώς σχολάζειν.

Γυμναστική παρά τοίς Ρωμαίοις. Οι Ρωμαίοι υπερέδθησαν μέν τους Έλληνας κατά την μεγαλοπρέπειαν και την λαμπρότητα των γυμνασίων, δέν ήδυνήθησαν όμως να προσπορισθώσι κατά τε τον βαθμόν και την διάρκειαν τα αυτα και οι Έλληνες αγαθά αποτελέσματα. Έπισημώτατα δε τούτων ήσαν το εν τω πεδίω του Άρεως Ιπποδρόμιον και αι θέρμαι. Ήσαν δε ούτω κατασκευασμένα, ώστε να γίνωνται πρόξενα υλικής και πνευματικής απολαύσεως εις λαόν επιβεδομένον εις την μεγαλοπρέπειαν και πολυτέλειαν. Οι Ρωμαίοι το πρώτον έπεδόθησαν εις την στρατιωτικήν γυμναστικήν, άλλ' έντός όλίγου έγκαταλιπόντες ταύτην, έτρέψαν επί την θέαν των μονομάχων εν τοίς άμφιθέατροις. Τούτο δε εινε έν των κυριωτέρων αιτίων της καταπτώσεως των Ρωμαίων, διότι η χαλάρωσις και έννεύρισις των φυσικών δυνάμεων συνεπήνεγκε την διαφθοράν των ήθών και την σπάνιν άνδρών πολεμιστών. Γυμναστική κατά τους νεωτέρους χρόνους. Έπί πολύ μετά των μεσαιωνα είχον έγ-

—Εκ της «Ίδης» εφημερίδος έκδομένης εν Ρεθύμνω της Κρήτης υπό ημερομηνίαν 23 Ιουνίου, άρουμεθα τις εξής ειδήσεις:

—Αι περί παρατήσεως και αντικατάσεως της Δ. Ε. του Γεν. Διοικητου Νικολάκη Πασσά Σαρτίσκη κυκλοφορούσαι φήμαι είσι ψευδέσταται, διαδίδονται δ' από σκοποϋ υπό των μειοψηφούντων προς παρηγορίαν αυτών και μόνων.

—Οι αντιπρόσωποι της επαρχίας Σφακιών έλαβον ρητήρ έντολήν παρά των εν Στόλω συναθροισθέντων επαρχιωτών των να μη αναμυχθώσι παντάπασι εις τα προσωπικά και κομματικά ζητήματα, αλλά μόνον εις τα γενικά.

—Εν τή επαρχία Ρεθύμνης μόνον τινές των κατοίκων των χωρίων Αρκοΰδεας και Αρμιένων άρροϋνται να καταβάλλωσι την δεκάτην εις τους δεκατιστάς άνήκορτες και ούτοι εις την μερίδα των φιλονόμων, (!!!) των λοιπών όμως χωρίων οι κάτοικοι άνεξαρτήτως κομματικής άποχρώσεως καταβάλλουσι ταύτην.

—Διά γενικής συνελεύσεως των χριστιανών πληρεξουσίων των Κρητών, ώρισθη τριμελής Έπιτροπή, άποτελουμένη εκ των κ. κ. Χαρ. Ασκούτση, Θεμιστ. Παπαδάκη (συντάκτου της «Ίδης»), και Έμμ. Γενεράλη να προβή εις την εκμίσθωσιν των Μοναστηριακών κτημάτων, του τμήματος Ρεθύμνης: το μεν να εξέλθωσιν αι Μοναί της οικονομικής καχερίας, το δε να καταστή δυνατόν να παρέχεται εις την δημοσίαν εκπαίδεινσην η πρέπουσα και άρκουσα χρηματική άρωγή.

—Παρίσιοι, 17.—Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος άφίκετο εν Τρομσέλ (Νορβηγία) απολαύων άκρας υγείας.

Ο βασιλεύς της Ελλάδος

καταλειφθή αι σωματικά άσκήσεις υπό των εις τα παιδευτήρια φοιτώντων μαθητών και υπό των άλλων πολιτών. Άλλ' οι κατά την εποχήν εκείνην σοφοί γνώσκοντες την επίδρασιν αυτών επί των ήθών και του μεγαλείου των αρχαίων εθνών είργάσθησαν εκ παντός τρόπου ν' αναστήσωσι το σωτήριον και ευεργετικώτατον των σωματικών ασκήσεων μάθημα. Πλείστοι δε τούτων, εν οίς διακρίνονται ο Μερκουριάλης, ο Λούθηρος, ο Ρουσόφ, ο Μοντινής, ο Τισώ και ο Λόκκε, συγγράψαντες παιδαγωγικά βιβλία απέδειξαν κατά το παράδειγμα του Πλάτωνος, Άριστοτέλους και Γαληνού, ότι η γυμναστική πρέπει να θεωρηται ως αναπόφευκτος παράγων της άγωγής. Ο Ρουσόφ κατά τον δέκατον όγδοον αιώνα λήγοντα έκδουε τον Έμιλιον κατέπληξε τους συγχρόνους σοφούς, αι δε νέαι και πρωτότυποι ιδέαι αυτου έπήνεγκον τελείαν μεταρρύθμισιν εις την άγωγήν των νέων και επέδρασαν τα μάλα επί της αναπτύξεως και διόδσεως των σωματικών ασκήσεων.

Μεταξύ των άσχοληθέντων εις τας αρχάς τας εν τω Έμιλίω διακρίνεται ο Ιωάννης Βερνάρδος Basedow, γεννηθείς εν Αμβούργω τω 1723 και άποθανών εν Μα-

—αναμένεται ένταυθα την πρωταυτης δεύτερας.

Λονδίον, 17.—Κατά των εν Βελιγραδίω άναποκριτήν του «Χρόνου» διαδίδεται ότι ο βασιλεύς Μιλάνο αποδοκιμάζει την ρωσοφιλον πολιτικήν των αντιβασιλέων. Ο «Χρόνος» υποπτεύεται ότι η Ρωσία έπλήρωσε τον Μιλάνο όπως παρητήθη.

Λονδίον, 6.—Απεβίωσεν η πριγκίπισσα Αύγουστα του Pesse CasseI, αδελφή της βασιλισσης της Δανίας.

Βελιγραδίον, 6.—Ο βασιλεύς Μιλάνο αναμένεται εν Βελιγραδίω το σάββατον.

Λονδίον.—Ανεπιτυχής άπόπειρα δουλοφυγίας έγνετο προχθες κατά του άποκριτοϋ της Βρασιλίας, καθ' ην ώραν απήρχθη ούτος του θεάτρον.

Εν τή Γερμανία συνέβη αξιοπαρατήρητος σκηνη του προέδρου άρνηθείτος να επιτρέψη την συζητήσιν, επί τω λόγω ότι η Γερμανία δέν δύναται να λειτουργή μετά το κλείσιμον της βουλής. Σφοδραί διαμαρτυρήσεις έγχειν ματαιώσιν. Η σύνοδος έληξεν.

Λονδίον 16.—Ο «Χρόνος» λέγει ότι αποκλεισμός της Κρήτης υπό του άγγλικού, γερμανικού και αυστριακού στόλου εινε πιθανός, όπως έτύχη την εισαγωγήν όπλων και χρημάτων εκ της Ελλάδος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.						
Κρασία άπισσα	ά.	ποίτ.	γρ.	140—145		
»	συνήθη	α.	»	130—140		
»	δεύτερα	»	»	120—130		
»	ζυσιμένα	»	»	70—100		
ρακή σούμα	19 βαθ.	ή	δλ.	παρ.	50	
»	σίτος	το	κοιλόν	γρ.	16	
»	κριθή	»	»	»	7	
»	άλευρα	άγγλ.	ο	σάκκος	γρ.	120
»	έντόπις	των	μηχανών	»	116	

δεμβούργω τω 1790. Πριν η ούτος άρχιση το παιδαγωγικόν στάδιον, έπερ τον κατέστησε περίπυστον, ήτο καθηγητής εν τή Ακαδημία των ευγενών εν Δανιμαρκία. Η άνάγκησις του Έμιλιου ώθησεν αυτόν εκτοτε εις το στάδιον της παιδαγωγίας και έδημοσίευσεν τω 1774 την στοιχειώδη αυτου πραγματείαν γαλλιστί και λατινιστί, δι' ης προσεπαθει πρό παντός να εφελιχθη την περιεργίαν και φιλοπραγμοσύνην των νέων. Η διδασκαλία εις τους παίδας, έλεγε, πρέπει να εινε όσον τα δυνατόν εύκολος, πός καταναγκασμός και πάσα τυραννία πρέπει να εκλείπη εκ της άγωγής.

Η μέθοδος του Basedow, ήτις έθεσε τας βάσεις του συστήματος των φιλανθρωπιστών, προσεκτήσατο εν βραχεί πολλούς θιασώτας και μιμητάς, και η γυμναστική έλαβε τιμιωτάτην θέσιν κατά πάντα τα παιδευτήρια της βορείου Γερμανίας. Μεταξύ των μαθητών του Basedow, όστινας προεδέξαντο τας αρχάς και τας ιδέας του διδασκαλου αυτών, δυνάμεθα να μνημονεύσωμεν τους Campe, Wolke και Guths-Muths.

(έπειτα συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.